

Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Середа, 9 вересня 2009 року • № 131 (2230) • Ціна вільна

ФУТБОЛЬНИЙ ЯНУС

Трохи більше року тому, 6 серпня 2008-го, національна команда України стартувала у відбірному турнірі до чемпіонату світу в Південній Африці. Дебютним для неї став домашній поєдинок із білорусами, і той матч виявився настільки резонансним, що тінь од нього продовжує падати на всі порухи наставника нашої дружини Олексія Михайличенка. Річ у тім, що виступили українці неорганізовано, без якоїсь іскорки, а головне — бідно в плані тактики, себто без наявності чіткого плану ведення колективних дій, але з наміром «грати так, як грається». Переконаний, що багато хто з нас після зустрічі щиро співчували «сябрам», які поступилися незаслужено, а перемога залишила лише гіркий неприємний присмак — і більше нічого.

Потік критики на голову Олексія Олександровича був колосальний, він же — і на післяматчевій прес-конференції, і в окремих інтерв'ю після неї — виправдовувався у традиційно невмілій манері: мовляв, головне, що є три очки, гра прийде згодом.

Власне, весь поточний відбірний цикл є відображенням серцевинної суті «коуча» Олексія Михайличенка — і його динамівського зразка, і варіанту молодіжки, і теперішнього етапу в ролі наставника головної команди держави. Він, безсумнівно, талановитий тренер, який шукає свій шлях і прагне зростати. Але всьому цьому постійно бракує якогось основоположного підґрунтя, внаслідок чого насінини добрих намірів потрапляють на таку собі неродючу землю страху помилки: Михайличенко знову й знову ставить під сумнів відповідність своєї постаті займаній посаді.

Почнемо здаля, себто з того часу, коли Льосік керував київським «Динамо». Його перший повний сезон 2002/03 років був успішним: команда зробила «золотий дубль», маючи вельми непоганий вигляд у Лізі чемпіонів. Насторожував тільки один факт: становий хребет підопічної дружини пан Олексій утворив із когорти гравців (Федоров, Гусін, Хацкевич, Белькевич, Шацьких, Несмачний), яких, за достовірною інформацією, Валерій Васильович Лобановський планував позбутися, збираючись збудувати інший колектив із зовсім інших людей. Другий сезон залишив більше розчарування, ніж радості. А на третій — окреслена когорта футболістів (до якої приєднався Горан Гаврананчич) і «потопила» Михайличенка, коли той вирішив присікти її надто великий вплив.

Драматичним став і період праці Олексія Олександровича в молодіжній команді України. Отримавши від свого попередника практично готову збірну, він прагнув проводити власну політику, та, судячи з усього, йому щось заважало: чи то зовнішній «хтось», чи то внутрішнє «щось». Тут знаменною є така ситуація. На позицію розігруючого півзахисника в Михайличенка було двоє претендентів — Алієв і Пуканич. Практично всі матчі молодіжки показували, що оптимальним є Адріан: коли той виходив на поле замість Олександра, команда ніби оживала, грала осмисленіше й спокійніше (бо припинявся крик і командирський тон улюбленця Сьоміна). Вирішальним моментом став фінал молодіжної першості: перед отією зустріччю автор цих рядків щиро прагнув, аби Михайличенко проявив стійкість характеру, логічно випустивши в основі Пуканича, котрий відмінно провів увесь турнір, а не Алієва — бо «так треба». На жаль, все вийшло навпаки: вихованець російського футболу вийшов у старті, вчергове провалив гру, тільки те й робив, що галаманив на партнерів, а поява Пуканича вже нічого не змінила: ми «горіли» — 0:2.

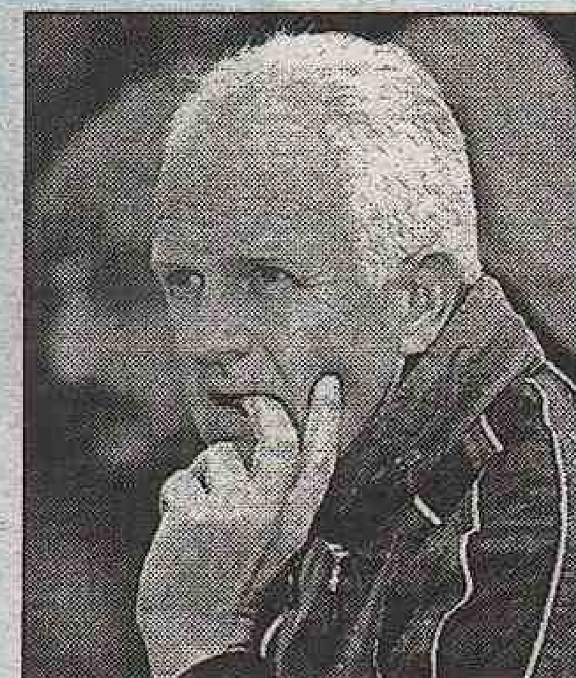
За кілька місяців пан Олексій отримав конкретну пропозицію від серйозного шотландського клубу «Хартс» із Единбурга. Праця в нових умовах якнайпозитивніше позначилася би на його тренерській кар'єрі. Проте він відмовився, ухилившись од сміливого виклику долі. Особисто я тоді втратив рештки віри в нього.

Подальший виток кар'єри Михайличенка — це підтвердження правила: якщо ти член клану, роботу тобі завше знайдуть: наприкінці 2007-го він обійняв вакантне місце тренера національної дружини. Причому, справжніх альтернатив йому й не прагнули виставити.

Що ж ми маємо? Під орудою Михайличенка за два роки українська національна команда провела тільки ***два матчі*** (зі Швецією у 2008-му і недавній — із Хорватією), де нею була продемонстрована ***гра***, а не її імітація. І це при тому, що наш коуч справді старається, переживає, проте... Смію припустити, що його внутрішньо розриває складний біном: з одного боку — бажання «бути собою» (даруйте банальний вислів), спрямовувати своїх гравців до сміливої, атакувальної, мудрої гри; але, з іншого боку, пана Олексія щось наче зупиняє, змушує не вірити в себе, а це провокує його на боягузливу — страусину — гру, коли головним стає намір не пропустити й сподівання на щасливий випадок попереду.

Сьогодні в Михайличенка, можливо, найважливіша гра в ролі наставника: ми обов'язково повинні виграти в білорусів, інакше пролетимо повз наступний мундіаль. І ключовим тут, як на мене, є те, яка частина єства переможе в нашому тренері напередодні матчу. Відтак, бажаю йому пам'ятати сумну тезу американського драматурга Юджина О'Ніла про те, що здійснені в минулому помилки не піддаються виправленню.

Володимир БАНЯС.

Бернд ШТАНГЕ:

МИ ПОБОРЕМОСЯ ЗА ТРЕТЄ МІСЦЕ

Головний тренер збірної Білорусі Бернд Штанге розповів, в чому полягає шанс його підопічних у відбірковому матчі ЧС-2010 проти України, пообіцяв поборотися за третє місце в групі і висловив надію, що його команді пробачать попередні поразки.

«Після матчу в Хорватії ми удостоїлися компліментів. Але їх приємно отримувати, коли виграєш. А поразка в Загребі позбавила нас усіляких шансів на продовження боротьби за путівки на чемпіонат світу. Федерація, тренери й гравці не досягли поставленої мети. Після закінчення відбіркового циклу ми зберемося й зробимо висновки. Вважаю, що вони повинні бути оптимістичними, оскільки в нас є збірна, яка здатна успішно пройти наступну кваліфікацію. Нам вдалося зібрати команду з відомими гравцями, які піднімають місцевий футбол на новий рівень.

Зараз же наше завдання — думати й готуватися до матчу з Україною. Настрій буде серйозним, оскільки для нас це — дербі. Ми повинні постаратися виграти цю домашню зустріч. В цьому випадку, можливо, нам пробачать попередні поразки. Ми намагатимемося поборотися за третій рядок у відбірковій групі.

Україна вище за нас класом, адже її клубний футбол на іншому рівні. Її чемпіонат набагато сильніший за наш, її збірна сильніша. Але я, все ж таки, думаю, що ми повинні виграти. Суперник буде налаштований тільки на три очки. І в цьому полягає наш шанс. Треба використовувати всі моменти, коли вони оголятимуть тили.

Глєб і Кутузов повернулися в збірну. Хочу сказати, що Олександр зараз в найкращому функціональному стані, ніж кілька тижнів тому», — сказав Штанге.

СЬОГОДНІ СТАРТУЄ КУБОК ЛІГИ ПФЛ!

Сьогодні в історії українського професіонального футболу незвичайна дата — стартує новий турнір, який пройде під егідою Професіональної футбольної ліги і матиме назву Кубок Ліги.

Тривалий час йшли дебати про те, навіщо такий турнір та й чи потрібен він. Прихильники ноу-хау стверджували, що такі змагання додадуть футболістам практики, яка так необхідна, щоб не втрачати кваліфікацію через малу кількість матчів у сезоні. Опоненти скаржилися на те, що в період економічної кризи для клубів, які й так ледве зводять кінці з кінцями, впровадження додаткових турнірів — лише нові й невиправдані фінансові витрати. Врешті-решт, після дискусій щодо формату й регламенту змагань було прийнято рішення — турніру бути!

А щоб витримати компроміс між прихильниками та опонентами, склад учасників змагань обрали добровільно-змішаний — це і клуби першої ліги, і другої, і аматори, а формат вибрали суто за зональним принципом — аби не бити по бюджетах клубів великими витратами.

Склад команд-учасниць вийшов такий: «Арсенал» (Біла Церква, ПФЛ), «Бастіон» (Іллічівськ, ПФЛ), «Верес» (Рівне, ПФЛ), «Гірник-Спорт» (Комсомольськ, ПФЛ), «Дніпро-75» (Дніпропетровськ, ПФЛ), «Дністер» (Овідіополь, ПФЛ), «Зеніт» (Боярка, аматори), «Іллічівець-2» (Маріуполь, ПФЛ), «Карпати-2» (Львів, ПФЛ), «Лужани» (аматори), «Львів-2» (Львів, ПФЛ), «Мир» (Горностаївка, аматори), «Моршин» (ПФЛ), «Нива» (Вінниця, ПФЛ), «Олександрія», «Олімпік» (Кіровоград, аматори), «Олком» (Мелітополь, ПФЛ), «Рось» (Біла Церква, ПФЛ), «Спартак» (Молодіжне, аматори), «Сталь» (Дніпродзержинськ, ПФЛ), «Тепловик» (Южноукраїнськ, аматори), «Титан» (Донецьк, аматори), «Ходак» (Черкаси, аматори), «Шахтар-3» (Донецьк, ПФЛ).

Сам формат змагань теж вийшов змішаний. Учасників змагань поділили на 8 груп по 3 команди:

Група А: «Львів-2», «Карпати-2», «Моршин»;

Група В: «Нива» В, «Лужани», «Верес»;

Група С: «Бастіон», «Тепловик», «Дністер» (дубль);

Група D: «Олком», «Спартак», «Мир»;

Група Е: «Гірник-Спорт», «Ходак», «Олександрія» (дубль);

Група F: «Зеніт», «Рось», «Арсенал» Б (дубль);

Група G: «Шахтар-3», «Іллічівець-2», «Титан»;

Група Н: «Сталь» Д, «Дніпро-75», «Олімпік» К.

Триватиме груповий турнір до 4 листопада. По дві команди з кожної групи пройдуть до 1/8 фіналу. А далі учасники змагатимуться за кубковою системою. Згідно регламенту змагань, як інформує прес-служба ПФЛ, команда — володар Кубка отримає грошову винагороду у 150 тисяч гривень.

Також у Професіональній футбольній лізі нам пояснили, що дисциплінарні санкції у вигляді жовтих та червоних карток на інші турніри (чемпіонат України та Кубок України) переноситися не будуть. Пояснюється це тим, що турнір на момент початку сезону в регламенті змагань запланований не був, має статус пробного, а тому ще знаходиться в стадії розробки. У рамках же самого турніру дисциплінарні санкції діятимуть згідно чинного футбольного законодавства.

Вже сьогодні в першому турі зійдуться наступні пари:

Моршин — Львів-2
Верес — Нива В
Бастіон — Дністер
Спартак — Мир
Гірник-Спорт — Олександрія
Зеніт — Арсенал Б
Титан Д — Шахтар-3
Олімпік К — Дніпро-75

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

Сендлей БІТО:

НА ЗАКАРПАТТІ У МЕНЕ БУДЕ БІЛЬШЕ ШАНСІВ

З метою загострити атакувальні дії із берегів Дніпра ужгородське «Закарпаття» запросило форварда Сендлея Біто — київський «Арсенал» віддав в оренду легіонера команди Ігоря Гамули. Журналіст прес-служби клубу напередодні розпитував у новачка, з яким настроєм та планами футболіст приєднався до нового колективу.

— Окрім аеропорту та бази, нічого в Ужгороді не бачив, проте друзі мені розповідали, що ваше місто, нехай і маленьке, та мальовниче. Як тільки освоюся, відразу зроблю екскурсію ужгородськими вулицями: хочу не розчаруватися у почутому.

— Сенделю, як пройшло твоє знайомство з командою?

— Учора ввечері в нас було перше тренування після кількаденної перерви. На ньому поспілкувався з партнерами, і хочу сказати — вони чудові хлопці! Маємо бойовий, дружний колектив, який здатен на великі звершення.

— А чи слідкував ти за виступами ужгородців, коли перебував у таборі «Арсеналу»?

— Безперечно: спостерігав за матчами «Закарпаття» проти «Металіста», «Дніпра» та, власне, останній поєдинок з моїми колишніми одноклубниками. Відчувається робота кваліфікованого тренера: команда дисциплінована, добре знайома зі слабкими і сильними сторонами опонента та добре налаштована на поєдинок.

— А що найперше вплинуло на твоє рішення змінити київську прописку на ужгородську?

— Я вже більше двох років у Києві, мені там добре жилося, однак я професіонал і хочу грати в футбол. Сидіти ж на лаві запасних чи виходити на кілька хвилин у матчі — це не для мене. На Закарпатті команда тільки будується, тому, сподіваюсь, у мене буде більше шансів завоювати місце в основному складі.

— Наступний поєдинок проводитимете проти столичної «Оболоні». Наскільки важким тобі видається це протистояння?

— Я добре знайомий з «пивоварами». Вважаю, цей колектив — міцний горішок, що вже доведено в їхньому матчі проти «Дніпра». Але не скажу, що їх складно перемогти — якщо «Карпати» можуть здолати киян 5:0, то ми, безперечно, намагатимемось повторити успіх, прийнявши в очковому результаті, наших західноукраїнських сусідів.

— Сенделю, то як оціниш шанси?

— Поки команди не вийшли на поле, вони завжди 50 на 50. Тому за два тижні гратимемо із бажанням схилити шальки терезів на наш бік.

Олександр КОСИРІН:

НИНІШНЯ СИСТЕМА ПІДГОТОВКИ ЗНАЙОМА

Після одного з тренувань форвард «Чорноморця» Олександр КОСИРІН, що свого часу грав у збірній України під керівництвом Олега Блохіна, відповів на запитання журналістів.

— Прихід нового тренера можна, напевно, порівняти з появою нового вчителя в школі?

— Мабуть, так. Першого вересня почалися заняття в школах, і цього ж дня в «Чорноморця» з'явився новий тренерський штаб. Думаю, що ці фахівці нам допоможуть. Ми вже відчули, що пішла робота, навантаження, у команди з'явився рух.

— Який психологічний стан колективу?

— Думаю, зробивши аналіз роботи, проведеної протягом шести перших турів, ми разом з тренерами поступово виберемося з ями.

— Цьому, напевно, сприяє і зоряний тренерський склад?

— Останні зустрічі з уболівальниками показали, що в Одесі дуже багато людей, небайдужих до долі «Чорноморця». І керівники нашого клубу також продемонстрували, що вони люблять футбол і всім серцем переживають за «Чорноморець», хочуть змін на краще. Підтвердження тому — запрошення нових тренерів, які, напевно, допоможуть нам подолати труднощі.

— Помітні відмінності в тренувальному процесі?

— У кожного наставника своє бачення футболу. У Віктора Гришка було одне, у Ігоря Наконечного — друге, у Баля і Блохіна — третє. Мені знайома нинішня система підготовки, проходив це в київському «Динамо». Чітко видно, що стиль гри буде атлетичним і динамічним, з акцентом на атаку.

— Настрій в колективі?

— Хороший. Всі хочуть працювати. З нетерпінням чекаємо не тільки контрольних, а й офіційних матчів, в яких нам необхідно набирати очки, радувати уболівальників і вибиратися з низів турнірної таблиці.

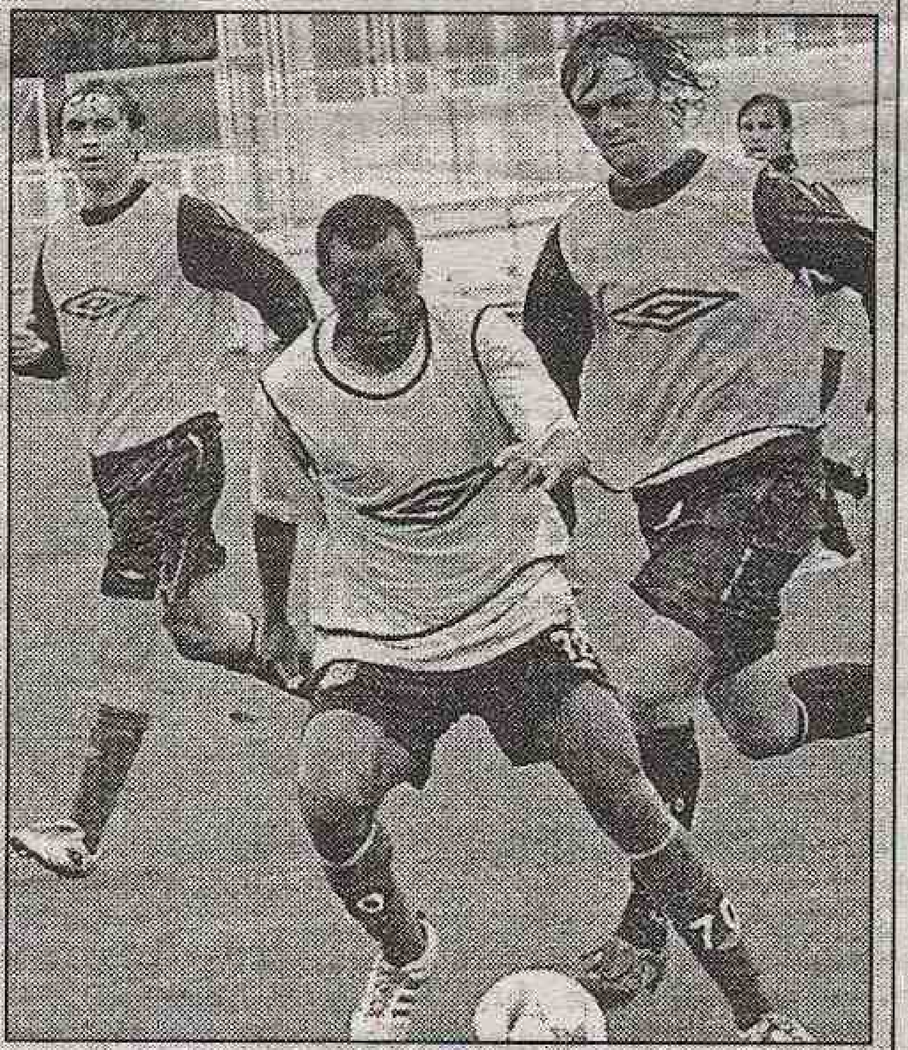
До речі

У неділю на стадіоні НТБ «Чорноморець» в Совіньоні пройшла двостороння гра. Тренерський штаб команди «моряків» використовував практично всіх виконавців основного й молодіжного складів. Матч, що складався з трьох таймів по 30 хвилин кожен, пройшов у впертій боротьбі, незважаючи на те, що майже всі півтори години лив дощ, а поле було в'язким.

Перемогла команда в жовтих манішках, у якої відзначився Силантьєв (на 80-й хвилині) і Мельо (реалізував пенальті на 85-й). У «помаранчевих» гол на рахунку Левиги (37-а хвилина).

Склад «помаранчевих»: Руденко (Ширяєв, Ганев), Федорів (Гришко), Ващук (С. Мельник), Бабич (Бєдний), Белецький (Гуменюк), Васкес (Владов), Райчевич (Тащи), Левига, Ребенок, Балашов (Акимов), Косирін.

Склад «жовтих»: Ширяєв (Руденко, Паст), Бочкур, С. Мельник (Яценко), Бєдний (Бабич, В. Мельник), Бобко (Слинкін), Бондаренко (Гавриленко), Касьянов (Бідненко), Пінедо (Зубейко), Політило (Нудний), Силантьєв, Якименко (Мельо).

ЗАЯВА
прес-служби футбольного клубу «Арсенал» (Київ) щодо нелегітимних дій Української прем'єр-ліги

7 вересня 2009 року генеральний директор прем'єр-ліги Олександр Єфремов повідомив ФК «Арсенал», що йому надійшла команда не реєструвати гравця Валерія Федорчука як такого, що уклав контракт з ФК «Арсенал» (Київ).

Викликано це, як повідомляє керівництво прем'єр-ліги, дивними обставинами. По-перше, тим, що прем'єр-ліга практично не існує після рішення апеляційних інстанцій; а по-друге, начебто тим, що ФК «Арсенал» не вніс відповідного фінансового внеску до прем'єр-ліги. З боку відповідальних співробітників ФК «Арсенал» виникло цілком резонне запитання: оскільки з боку прем'єр-ліги існує заборгованість перед ФК «Арсенал» за минулий рік (за продаж телевізійних прав), то цілком логічно, аби внесок був би вирахуваний із суми цього боргу. Але чиновники прем'єр-ліги у відповідь повідомили наступне: ці гроші давно витрачені, прем'єр-ліга фактично відчуває себе банкрутом.

Таким чином, керівництво прем'єр-ліги публічно визнало, що їхня організація фактично припинила існувати як легітимний орган, якому було доручено проведення Чемпіонату України з футболу у вищому дивізіоні, та не може фактично виконувати свої обов'язки.

ФК «Арсенал» (Київ) констатує, що дії прем'єр-ліги нанесли йому прямий збиток. Порушено спортивні принципи рівності та незаангажованості. І все це не на користь розвитку українського футболу.

Керівництво ФК «Арсенал» звертається до Федерації футболу України з вимогою негайно втрутитися в ситуацію, оскільки саме ФФУ доручала прем'єр-лізі проведення Чемпіонату України з футболу у вищому дивізіоні, а тепер, коли порушено усі можливі спортивні принципи та, власне, закони, не може лишатися відстороненою від процесу. ФК «Арсенал» вимагає негайного розгляду ситуації з фінансово неспроможною, нелегітимною з правової точки зору організації, яка ставить під загрозу майбутнє всього українського футболу. Не може існувати такої ситуації, коли футбольні справи вирішуватимуться виключно кабінетними колізіями та інтригами чиновників прем'єр-ліги!

У свою чергу, ФК «Арсенал» має намір звернутися до суду з позовом особисто до О.Єфремова щодо відшкодування збитків ФК «Арсенал», ФК «Львів» та особисто гравця В.Федорчука, які виникли безпосередньо через дії генерального директора прем'єр-ліги.

Сьогодні всім зрозуміло, що прем'єр-ліга не виконує спортивних та, власне, юридичних законів, не справляється з функціями проведення Чемпіонату України з футболу у вищому дивізіоні, керується людиною, яка з'являється на місці президента ПЛ лише в перервах між засіданнями фракції в парламенті. Всім зрозуміло, що ПЛ сьогодні є головним гальмом розвитку вітчизняного футболу.

ТАВРІЯ

Заповнюючи паузу в чемпіонаті України, «Таврія», як і було заплановано раніше, провела на своїй базі в Поштовому тренувальний матч: нові тактичні напрацювання підопічні Сергія Пучкова випробували на молодіжному складі команди. І хоч результат поєдинку особливого значення не мав, відзначимо, що основа добилася переконливої перемоги — 7:0 (хет-триком відзначився Лакі Ідахор, дублем — Андрій Зборовський, по голу провели Руслан Платон і Максим Фещук). Сергій Пучков задіяв в цьому «контрольному занятті» практично всіх наявних в його розпорядженні футболістів (були відсутні лише травмовані Максим Старцев, Павло Хайдучек, який отримав невелике пошкодження, Желько Любенович і Матвій Бобаль, котрий тільки-но приступив до тренувань).

СЕВАСТОПОЛЬ НЕ ЗУПИНИТИ!

8 тур
7 вересня — понеділок

ПФК Севастополь — ПФК Олександрія — 1:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. ПФК Севастополь	**8**	**7**	**1**	**0**	**25-3**	**22**
2. Волинь	**8**	**4**	**4**	**0**	**14-6**	**16**
3. Геліос	8	4	3	1	11-9	15
4. ФК Львів	8	4	2	2	14-3	14
5. Кримтеплиця	7	4	2	1	11-3	14
6. Сталь	7	4	1	2	11-7	13
7. Арсенал	8	3	2	3	8-12	11
8. Енергетик	8	3	1	4	4-8	10
9. Зірка	8	2	4	2	10-12	10
10. Динамо-2	4	3	0	1	8-8	9
11. Нафтовик-Укрнафта	8	2	3	3	12-10	9
12. ПФК Олександрія	8	2	3	3	9-8	9
13. Десна	7	2	3	2	6-7	9
14. Дністер	8	1	3	4	9-17	6
15. Фенікс-Іллічівець	8	1	2	5	9-16	5
16. Нива	8	1	2	5	6-14	5
17. Прикарпаття	**7**	**1**	**1**	**5**	**4-14**	**4**
18. ФК Харків	**6**	**0**	**1**	**5**	**6-20**	**1**

БАХЧИСАРАЙ

ПФК Севастополь — ПФК Олександрія — 1:0(1:0).

7 вересня. 17.00. Стадіон «Дружба». 2 000 глядачів.

Судді: С. Скирда (Харків), А. Мотика, Е. Карапетян (обидва — Тернопіль).

Делегат ФФУ: О. Єжаков (Полтава).

Севастополь: Сокоренко, Плешаков (Ізвеков, 46), А. Башлай, Гудзикевич (А. Степанов, 68), Култишев (Шишкін, 75), Жабокрицький (Ківа, 90+1), А. Шевчук, Меметов (Сучу, 46), Ференчак, Гололобов, Піскун. ***Тренер***: Олег Лещинський.

Олександрія: Паньків, Куций, Маринчук (Локтіонов, 50), І. Чередниченко, Казанюк (Целих, 55), В. Пономар (Богданов, 28), Зейналов (Кирилов, 61), Кременчуцький, Запорожан, Шупик, Смалько. ***Тренер***: Сергій Ковалець.

Гол: Меметов (17).

Попередження: А. Башлай (75) — Куций (63), Богданов (69).

Треба сказати, що це поки що був найважчий матч для севастопольців у нинішній першості. До них у гості приїхав доволі досвідчений суперник, метою якого є підвищення в класі. У минулому турі команду очолив Сергій Ковалець, який ще зовсім недавно працював із клубом прем'єр-ліги — ФК «Львів». До того ж, за два дні до матчу з севастопольцями наставник гостей відзначив свій день народження.

Цей матч відбувся на день пізніше від усіх поєдинків восьмого туру, тому кожному з суперників була відома ціль на цю зустріч. Господарі в разі перемоги могли відірватися від найближчого суперника по турнірної таблиці на шість очок, а їхній опонент, у разі позитивного для себе результату, міг би значно поліпшіть своє турнірне становище й допомогти переслідувачам севастопольців.

У дебюті зустрічі команди діяли дуже обережно, придивлялися одна до одної. Перший небезпечний момент виник біля воріт севастопольців на 10-й хвилині, коли Сокоренко «витягнув» м'яча з нижнього кута воріт.

Уже за хвилину Култишев спробував вивести Шевчука тет-а-тет із голкіпером «Олександрії», але в останню міть хтось з оборонців перервав цю передачу.

Поступово ініціатива перейшла до севастопольців, але й підопічні Сергія Ковальця не відсиджувалися в обороні й за кожної можливості організовували небезпечні контратаки.

На 16-й хвилині Плешаков не встиг замкнути флангову передачу Гудзикевича. Гості організували небезпечну контратаку, але удар Казанюка парирував Сокоренко.

Чергова ж атака севастопольців стала результативною. Гудзикевич на лівому фланзі, здолавши опір захисників, віддав м'яч на Шевчука, котрий повернув його партнеру. Станіслав зробив навіс у штрафний майданчик, де Плешаков до м'яча недотягнувся, але цю ситуацію виправив Меметов, який замкнув навіс. Уже за хвилину той же Меметов змістився з флангу до центра штрафної, але його удару не вистачило влучності.

Атаки господарів накочувалися на ворота Паньківа ледь не кожну хвилину. У середині тайму стовідсоткову можливість подвоїти рахунок мав Плешаков, який вийшов сам на сам із голкіпером «Олександрії». За чотири хвилини сольний прохід Жабокрицького завершився ударом, після якого м'яч пролетів над поперечиною.

Гості на кілька хвилин перехопили ініціативу й провели ряд небезпечних атак. Спочатку Кременчуцький бив у сітку з зовнішнього боку воріт ПФК «Севастополь», потім Зейналов завдав удару поруч зі стійкою, але Сокоренко зміг ногами відбити м'яч за межі штрафного майданчика. Удар Казанюка головою прийшовся поруч із верхнім кутом воріт, і на завершення цієї серії постріл Запорожана з далекої відстані не вистачило влучності.

На 36-й хвилині знову надійно зіграв Паньків, відбивши м'яч на кутовий після пострілу Гудзикевича. За хвилину свій другий вихід на побачення з голкіпером «Олександрії» змарнував Плешаков, ударивши просто в руки Панькову.

Наприкінці першого тайму в Казанюка був шанс відновити рівновагу в рахунку, але з близької відстані він ударив вище воріт.

Після перерви гра стала ще більш напруженою. Наставник гостей Сергій Ковалець за допомогою замін спробував перетягнути ініціативу на бік своєї команди. Два хороших моменти забити мали все той же Казанюк та Локтіонов, але невдало зіграв у цих епізодах Сокоренко.

Господарі відповідали контратаками, але створити щось небезпечне не вдавалося. Тільки на 71-й хвилині передача Ізвекова від лицьової лінії знайшла Жабокрицького. Капітан севастопольців бив «ножицями» через себе, але м'яч пролетів вище поперечини.

До останніх хвилин зустрічі олександрійці намагалися врятувати цей матч. Уже в компенсований час вони здобули право на штрафний, але потужний удар не був проблемним для Сокоренка.

Чергова, п'ята, перемога поспіль далася севастопольцям дуже непросто, але вона допомогла закріпити лідерське становище й збільшити відрив від «Волині», яка йде другою, до шести очок.

Євген САПОЖНИКОВ.

ФК Львів

Ігор ЯВОРСЬКИЙ: МИ ПОЧАЛИ ЗАБИВАТИ

Підтверджуючи плани про повернення до елітного футбольного дивізіону України, ФК «Львів» впевнено переграв у минулому турі овідіопольський «Дністер». Думками з приводу перемоги своїх підопічних із приємним рахунком 3:0 із прес-службою клубу поділився наставник львів'ян Ігор Яворський.

— «Дністер» показав непогану гру, — ***похвалив суперника головний тренер ФК «Львів» Ігор Яворський.*** — Досить серйозний вигляд вони мали сьогодні. Я й налаштовував футболістів на складну гру й сильного опонента. У них справді є кілька досвідчених гравців, які ведуть гру й можуть зробити сюрприз будь-кому. Ми налаштовувалися серйозно.

У нас були кадрові проблеми — не виступали двоє провідних гравців: Борис Баранець і Федорчук. Мене тішить те, що футболісти, які їх замінили, сьогодні викладалися на полі сповна. Зокрема, Зозуля забив дуже потрібний гол і взагалі мав досить пристойний вигляд. Єдине, що тривожить, скажу чесно, це занадто самовпевнена гра наших захисників. Вони дозволяють собі такі необдумані дії, можуть почати обігрувати гравця атаки поблизу своїх воріт, а зараз футбол швидкий, можна припуститись помилки в обороні, й ніхто не встигне тебе підстрахувати. Й оце нехлюйство, розумієте, дещо хвилює.

З іншого боку, тішить те, що почали забивати голи, причому роблять це нападники. Сьогодні відзначилися й Чепурненко, й Кабанов. Але треба досить багато працювати, щоб досягти бажаного результату.

Зараз у нашої команди настає невелика пауза в чемпіонаті, до 19-го вересня. Тому проведемо тренувальний збір у Трускавці, де будемо досить серйозно підтягувати функціональні якості футболістів. Треба ще багато працювати, щоб набрати тих кондицій, які потрібні для лідера першої ліги.

— Оцініть, будь ласка, гру Кабанова.

— У принципі, до Тараса особливих претензій нема. Те, що від нього вимагали, — зв'язати двох центральних захисників, нав'язувати їм боротьбу, вигравати верхові м'ячі, забити гол — він виконав. Єдине — й це стосується усіх, не тільки Кабанова — наші фізичні кондиції не дозволяють грати на високих швидкостях усі 90 хвилин. Але є час, зараз ми попрацюємо й, вважаю, в наступній зустрічі матимемо пристойніший вигляд, ніж сьогодні.

— Проясніть ситуацію з Федорчуком.

— Я нічого не можу прояснити. Знаю, що футболіст поїхав виступати за молодіжну збірну України, офіційно на сьогодні, на цю хвилину він є гравцем футбольного клубу «Львів».

— Пане Ігоре, ви досить сміливо випустили сьогодні трохи пограти після травми Григорія Баранця. Чи повністю він уже відновився?

— Ну, йому важко. Щоб цей футболіст грав на сто відсотків своїх можливостей, ще треба дуже багато працювати. У нього все ж таки була важка травма. Але ми дали Григорієві можливість відчути ритм гри, відчути себе повноправним членом нашої команди, що він потрібен колективу. І хлопець — молодець, вийшов, притримав м'яч, зробив кілька хороших передач. Із його виходом у нас і м'яч почав більше триматися в середині поля. Думаю, що цей футболіст швидко прогресуватиме.

— В Ільківа було дуже багато втрат м'яча на рівному місці. Із чим це пов'язано?

– Я вже казав, що голова працює тоді, коли ноги несуть футболіста саме туди, куди він хоче. Коли кондицій гравцю бракує, тоді, звичайно, голова перестає працювати так, як треба. Я не приховую, що багато наших футболістів на сьогодні не готові на всі 100 відсотків.

— Грою Мандзюка задоволені?

— Мандзюк вийшов на заміну й діяв агресивно, вніс свіжість у гру, почав притримувати м'яч і підключатися до атаки. Сьогодні до нього особливих претензій немає.

— Танчик вийшов на заміну, а не зі старту, як у попередніх матчах. Чому?

— Танчик — молодий футболіст. А навантаження на тренуваннях досить серйозні, він трішечки підсів. Ми дали можливість сьогодні проявити себе Козаку. Так граємо постійно, в основі Танчик — його змінює Козак, в основі Козак — на заміну виходить Танчик. Вони доповнюють один одного. Ці молоді футболісти стараються на тренуваннях. Вони на всі сто, а можливо, й більше, відсотків викладаються на заняттях. Звичайно, що їм потрібен час, аби адаптуватися до тих навантажень, які сьогодні отримують. До речі, через ці навантаження всій команді бракувало легкості.

Волинь

ПОКИ — ЗА ЧЕМПІОНСЬКИМ ГРАФІКОМ

Візит до Харкова на побачення з місцевим «Геліосом» був дуже непростим для луцької «Волині». Команда Кварцяного, програючи в ході матчу 2:0, лише за хвилину до завершення основного часу зустрічі зуміла вирвати нічию. Враженнями про той поєдинок поділилися гравці лучан, зокрема й Олександр Піщур, гол якого на 89-й хвилині приніс команді одне очко.

Олександр ПІЩУР:

— Сьогодні в нашої команди був просто шалений нефарт. У першому таймі ми не реалізували три стовідсоткові моменти для взяття воріт, а відразу після перерви отримали два голи в свої ворота після двох рикошетів. Та попри все, могли виграти, якби реалізували свої моменти. Але м'яч уперто не хотів йти до воріт суперника. Баланс сил на полі був сімдесят на тридцять на нашу користь. Важко діяти проти таких команд, які в кожному ігровому епізоді апелюють до судді, імітують біль, падають, подовго лежать. Шкода, що ми не перемогли, та поки що йдемо за чемпіонським графіком. Наразі готуємося до кубкової зустрічі.

Вадим РИБАЛЬЧЕНКО:

— У першому таймі ми повинні були забити принаймні тричі, але не реалізували сприятливі нагоди. У другому — самі створили собі проблеми, але відігралися. Хоча могли й перемогти, якби реалізували моменти після того, як зрівняли рахунок. Сьогодні «Волинь» повинна була вигравати, та, на, жаль, маємо лише нічию.

Дмитро ЄРЕМЕНКО:

— Ми мали перевагу й по грі, й за моментами. Підвела реалізація. Я двічі виходив сам на сам, хороші моменти втратили Піщур і Рибальченко. Шкода, що здолали таку відстань від Луцька до Харкова й не здобули трьох очок. Але нічия на виїзді — не найгірший варіант, головне, що команда не втратила своїх турнірних позицій.

Увага, зміни!

ХАРКІВСЬКЕ ДЕРБІ ПРОЙДЕ НА ДЕНЬ РАНІШЕ

Враховуючи побажання клубів з різних причин, адміністрація ПФЛ, за згодою учасників змагань, внесла деякі корективи у календар першої та другої ліг.

Так, адміністрація ПФЛ задовольнила клопотання ФК «Титан» Армянськ щодо перенесення матчу 8-го туру першості серед команд другої ліги «Титан» — «Олімпік» з 13 вересня 2009 року на 12 вересня 2009 року — у зв'язку з проведенням 13 вересня на стадіоні «Хімік» в Армянську масових заходів щодо святкування дня міста.

У зв'язку з виходом команди «Сталь» (Алчевськ) до 1/8 фіналу Кубка України, а також враховуючи згоду клубів, матч 9-го туру першості серед команд першої ліги «ФК Харків» — «Сталь» А з 11 вересня 2009 року перенесений на резервний день — 14 жовтня 2009 року.

Також у зв'язку з виходом команди «Кримтеплиця» до 1/8 фіналу Кубка України, а також враховуючи згоду клубів, матч 9-го туру першості серед команд першої ліги «Фенікс-Іллічівець» — «Кримтеплиця» перенесений з 12 вересня 2009 року на резервний день — 21 жовтня 2009 року.

Матч 9-го туру першості серед команд першої ліги «Нафтовик-Укрнафта» — «Геліос» перенесений у Харків у зв'язку зі святкуванням 13 вересня 2009 року на стадіоні «Нафтовик» Охтирки Дня працівника нафтової, газової та нафтопереробної промисловості, а матч другого кола між цими командами — у м. Охтирка.

У зв'язку з проведенням 23 вересня 2009 року в Харкові матчу чемпіонату України «Металіст» — «Шахтар» Д поєдинок 11-го туру першості серед команд першої ліги ФК «Харків» — «Геліос» перенесений із 23 вересня 2009 року на 22 вересня 2009 року.

Перенесено також матч 14-го туру першості серед команд першої ліги «Нива» Т —ФК «Харків» — із 11 жовтня 2009 року на 10 жовтня 2009 року, в зв'язку з перенесенням матчу 9-го туру першості серед команд першої ліги ФК «Харків» — «Сталь» А на 14 жовтня 2009 року.

У зв'язку з перенесенням матчу 9-го туру першості серед команд першої ліги ФК «Харків» — «Сталь» А на 14 жовтня 2009 року, а також враховуючи згоду клубів, матч 15-го туру першості серед команд першої ліги «Сталь» А — «Нива» Т перенесений із 17 жовтня 2009 року на 18 жовтня 2009 року.

У зв'язку з перенесенням матчу 9-го туру першості серед команд першої ліги «Фенікс-Іллічівець» — «Кримтеплиця» на резервний день 21 жовтня, а також враховуючи згоду клубів, матч 16-го туру першості серед команд першої ліги «Нива» Т — «Кримтеплиця» перенесений із 24 жовтня 2009 року на 25 жовтня.

Матч 6-го туру першості серед команд другої ліги «Шахтар» С — «Металург-2» перенесений із 15 вересня 2009 року на 6 жовтня 2009 року у зв'язку з проведенням 13 вересня 2009 року матчу «Дніпро-75» — «Металург-2».

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

А ТУТ СТУПАЛА НОГА УКРАЇНЦЯ?..

Цього літа всі очікували змін у житті Андрія Шевченка. Фігурували «Рома», «Монако», «Динамо», раніше говорили про перехід володаря Золотого м'яча-2004 в американську MLS або в Катар. І хоча Шева обрав київське «Динамо», ми вашій увазі пропонуємо оглянути найпопулярніші футбольні «ліги престарілих».

Христо Стоїчков — одна із найяскравіших зірок MLS.

На нью-йоркському стадіоні «Джаєнт» — гіганти футболу. Зірки «Космоса»-1977 Франц Беккенбауер, Пеле та Джорджо Киналья.

НОВИЙ СВІТ

Перший варіант — ***США, MLS.*** Це, напевно, найдавніше в світі зборище зірок "кому за 30". Вперше хвиля зіркових ветеранів накрила США за часів існування NASL. З кінця 60-х американці зрозуміли, що популяризувати соккер краще не аматорською лігою з місцевими зірками, а професіональною — із приїжджими зірками. Так, одними з перших 1975 року в Штати перебралися дві "чорні перлини" чемпіонатів світу — Ейсебіу та сам Пеле. Поступово ліга НАСЛ за іменами стала в один ряд із найкращими чемпіонатами. Судіть самі: у чемпіонаті грали такі зірки, як Ейсебіу ("Бостон" 1975, "Торонто" 1976, "Лас Вегас" 1977, "Нью-Джерсі" 1977—78), Пеле ("Нью-Йорк Космос" 1975—77), Джордж Бест ("Лос-Анджелес" 1976—78, "Форт Лодердейл" 1979—80, "Сан-Хосе" 1980—81), Гордон Бенкс ("Клівленд" 1977), Карлос Альберту ("Нью-Йорк Космос" 1977—80, 1982, "Каліфорнія" 1981), Франц Бекенбауер ("Нью-Йорк Космос" 1977—80, 1983), Йохан Кройфф ("Лос-Анджелес" 1979—80, "Вашингтон" 1980—81), Герд Мюллер ("Форт-Лодердейл" 1979—81), Йохан Неескенс ("Нью-Йорк Космос" 1979—84, "Міннесота" 1985, "Форт Лодердейл" 1986), Роб Ренсенбрінк ("Портленд" 1980), Роберто Беттега ("Торонто" 1983—84). Граючи у Мексиці, "навідувався" у США й Уго Санчес — влітку він грав у "Сан-Дієго" (1979—80).

Найславетнішим та найзірковішим клубом НАСЛ був "Космос", власність братів Ертергунів та компанії "Warner". Однак і він, і вся ліга не витримали мега-витрат. У середині 80-х ліга обвалилася, і професійний футбол у США відродився лише на хвилі інтересу до соккеру в часи організації першого чемпіонату світу в Штатах.

Нова ліга, заснована 17 грудня 1993 року, — більш прагматична та менш щедра. Тут не грають (і не гратимуть) зірки першого ряду, однак це не заважає MLS хизуватися чималим "музеєм" гучних імен. Ще із середини 90-х тут грали колумбієць Карлос Вальдеррама ("Тампа Бей" 1996—97, 1999—2001, "Майамі" 1998, "Колорадо" 2002—2004), південноафриканець Доктор Кумало ("Коламбус" 1996—1997), італійці Вальтер Дзенга ("Нью Інгленд" 1997, 1999) та Роберто Донадоні ("Нью-Йорк" 1996—97), мексиканці Уго Санчес ("Даллас" 1996) та Хорхе Кампос ("Лос-Анджелес" 1996—1997, "Чикаго" 1998), швейцарець Ален Суттер ("Даллас" 1997—98), швед Томас Равеллі ("Тампа Бей" 1998). Із часом хвиля зіркових ветеранів-легіонерів не зменшилася: у США грали Лотар Маттеус ("Нью-Йорк" 2000), Ходадад Азізі ("Сан-Хосе" 2000), Христо Стоїчков ("Чикаго" 2000—02, "ДіСі-Юнайтед" 2003), Ігор Симутенков ("Канзас Сіті" 2002—04), Анжей Юсков'як ("Нью-Йорк" 2003), Андреас Герцог ("Лос Анджелес" 2004), Юрій Джоркаєфф ("Нью-Йорк" 2005—06), Айтор Каранка ("Колорадо" 2006), Шака Хіслоп ("Даллас" 2006—07), Хуан Пабло Анхель ("Нью-Йорк" 2007), Куаутемок Бланко ("Чикаго" 2007), Денілсон ("Даллас" 2007), Гільєрмо Баррос Скелотто ("Коламбус" 2007), Абель Шав'єр ("Лос-Анджелес" 2007—2008), Пауло Ванчопе ("Чикаго" 2007), Селестін Бабаяро ("Лос-Анджелес" 2008), Рафаель Віккі ("Чівас" 2008), Марсело Гальярдо ("ДіСі-Юнайтед" 2008), Клаудіо Лопес ("Канзас Сіті" 2008—2009). Тренували американські клуби такі люди, як Рууд Гулліт ("Лос-Анджелес" 2007—2008) та Бора Милутинович ("Нью-Йорк" 1998—1999).

Новим поштовхом для розвитку соккеру в США став переїзд Девіда Бекхема в Голлівуд, чи то пак, в "Лос-Анджелес Гелексі". І хоча Бекс весь час норовив утекти в Європу і дуже неохоче повернувся після оренди в "Мілані", його прибуття, безперечно, значно пожвавило бізнесовий інтерес до МЛС. Нині "Гелексі" лише за рекламу на футболках отримують 4—5 мільйонів на рік. Інші клуби мають угоди в середньому на 1,5—3 мільйони на такий же термін. Серед спонсорів клубів МЛС такі "монстри", як "Фольксваген", "Гербалайф", "Ред Булл". Нині в фінансовому плані ліга цілком стабільна та успішна. Нічим подібним до сумного підсумку НАСЛ тут "не пахне".

Чи поїде сюди Шевченко? На користь такої версії — дружина-американка та, в принципі, вдалий досвід виступів виходців з України та серії "А". Дзенга та Донадоні згадують МЛС з радістю, а українські гравці на чолі з Дімою Коваленком мають свою репутацію в США. Загалом, в МЛС виступали такі наші земляки, як Коваленко, Данів, Король, а Юрій Лавриненко та Хапсаліс нині мають тут бізнес в дитячому футболі.

Одного Девіда Бекхема явно замало для MLS...

"СПРАВА ДЕЛІКАТНА"

Схід — справа делікатна. І в футболі також. Ще двадцять років тому про тамтешній футбол говорили з посмішкою, а нині азіатські збірні досягають успіхів на чемпіонаті світу, їхні чемпіонати давно запрошують до себе найкращі футбольні імена, хай і з певною часовою "витримкою". Найкрутіша з-поміж азіатських — ***японська "Джей-Ліга"*** заснована того ж 1993 року, що й MLS. Однак, на відміну від свого американського побратима, вона не мала такого поштовху до розвитку, як чемпіонат світу 2002 року, коли японці з корейцями приймали мундіаль, "Джей-Ліга" вже була цілком сформована як в ігровому, так і в бізнесовому плані. На мою думку, головним фактором цього зростання стали високі вимоги до клубів-учасників і, що характерно, беззаперечне їх виконання. Так, крім основного складу, кожен вищоліговий клуб Японії повинен мати дубль і три команди юніорів різних вікових категорій — до 18, до 15, до 12. Стадіон вищолігового клубу повинен мати не менше 15 000 місць, а клубні бази — суворо регламентовану інфраструктуру із трав'яними полями та спортзалами. Матчі туру від самого початку демонструвалися на ТБ. Спершу — головні та огляд найкращих, тепер — абсолютно всі.

До того ж, справу утворення власної ліги японці робили із притаманною їм ретельністю — уже в дебютному сезоні "Джей-Ліга" сяяла іменами зі світовою славою. Тут були француз Базіль Болі ("Урава Ред Даймондс" 1993—94) — автор вирішального гола в Лізі чемпіонів за "Олімпік", англієць Гарі Лінекер ("Нагоя Грампус Ейт" 1993—94), білорус Сергій Алейников ("Гамба Осака" 1993—95), німець П'єрр Літтбарський ("Юнайтед Ічихара" 1993—95), бразильці Карека ("Кашива Рейсол" 1993—96) та Зіко ("Кашима Антлерс" 1993—94). Згодом до них приєдналися Сальваторе Скилаччі ("Джубило Івата" 1994—97), Леонардо ("Кашима Антлерс" 1994—96), Гвідо Бухвальд ("Урава Ред Даймондс" 1994—97), Даніеле Массаро ("Шимидзу С-Пулс" 1995—96), Дунга ("Джубило Івата" 1995—98), Міхаель Лаудруп ("Віссел Кобе" 1996—97), Хуліо Салінас ("Йокогама Маринос" 1997—98), Патрик Мбома ("Гамба Осака" 1997—98, "Токіо Верді" 2003—04, "Віссел Кобе" 2004—05), Чікі Бегиристайн ("Урава Ред Даймондс" 1997—99), Христо Стоїчков ("Кашива Рейсол" 1998—99). Цей зорепад, щоправда, зазнав суттєвого збитку в середині 90-х, коли клубам почало не вистачати коштів на мільйонні зіркові витрати. Це призвело до суттєвого зменшення гонорарів, як наслідок — висококласних легіонерів стало менше.

Нинішній середньостатистичний легіонер "Джей-Ліги" — бразилець років 25-ти, який не сягнув європейської кар'єри, однак в Японії демонструє хороший футбол. Так, з легкої руки тренера Зіко, який почав свою наставницьку роботу саме в Країні Вранішнього Сонця, в Японію переїхало чимало "чарівників м'яча". Один із них — Алекс — навіть приміряв футболку збірної своєї нової країни. Щоправда, навіть це не допомогло йому заграти в Європі.

У період перших золотих років "Джей-Ліги" там засвітився українець Олег Протасов — у клубі "Гамба Осака" він провів два роки (1994—95). Пізніше у Японії грав Никифоров, вихованець українського футболу з російським паспортом. Попри колишню співпрацю Андрія із японським виробником спортамуніції "Mizuno", важко вірилося в перехід Шеви в Японію. По-перше, у 2000-х "Джей-Ліга" значно бідніша на імена (можна згадати хіба що Бебето, Едмундо, Ріхарда Вічге та того ж Никифорова), а по-

Сальваторе Скилаччі та Зіко багато важать для футболу Японії.

друге, Шевина зарплата навряд чи сподобається топ-менеджерам японських клубів.

Тим паче нереальним виглядає варіант із іншою потужною лігою Далекого Сходу — ***корейською "К-Лігою"***. Заснована ще 1983 року (на 10 років раніше за японську та американську ліги), "К-Ліга" володіє меншим фінансовим потенціалом. Серед численних маловідомих сербів, бразильців, англійців тут були й відомі імена. Так, ФК "Сеул" мав у складі голландця Кікі Мусампу; "Чунхам Дрегонс" — румуна Адріана Нягу; "Гйонгнам" — японця Казуюкі Тоду; "Сувон Самсунг Блювінгз" — румунів Габріеля

Батистута лишився бомбардиром і в Катарі.

Попеску, Косміна Олерою, бразильця Туту; "Сеонгнам Ільва Чунгма" — румуна Нягу та молдованина Тестиміцану, а також трьох росіян — Лактіонова, Саричева та Соломатіна; "Джонбук Хюндай Моторз" — бразило-німця Пауло Рінка; "Інчон Юнайтед" — турка Алпая.

Серед цікавинок — росіянин Денис Лактіонов. Лі-Сон-Нам, як назвали його корейці, багато років віддав тамтешньому футболу, досягнувши певних місцевих висот із "Пусаном", "Сувон Самсунг Блювінгз", "Сеонгнам Ільва Чунгма". Легендарна "Рука бога" — Валерій Саричев (Сін Ий Сон) — є одним із найкращих голкіперів в історії тамтешньої ліги, а нині тренує корейську молодіжку.

З-поміж українців у Кореї найавторитетнішими є Андрій Сидельников ("Чунхам Дрегонс"), Сергій Скаченко ("Голд Стар"/"Аньян LG Читанс", "Чунхам Дрегонс"), Віталій Парахневич ("Сувон Самсунг Блювінгз", "Джонбук Хюндай Моторз") та Сергій Коновалов ("Поханг Стілерз"). Кожен із них вдало відіграв свою тамтешню каденцію, а повернувшись додому, мав шанс себе проявити.

Олександр Хацкевич побув і «китайцем».

Стрімко розвивається ***китайська ліга***, однак там єдиною західною зіркою лишається італійський бородач Дам'яно Томмазі. У його нинішньому клубі "Тянджин Теда" раніше грали такі відомі гравці, як данець Стіг Тофтінг, нігерієць Тіджані Бабангіда та південноафриканець Беннет Мгуні а також "наш" Саша Хацкевич.

Також у Пекіні грав болгарин Пажин, добре знаний у Донецьку; у "Чаньчуні" — ще один ексгірник, румун Аліуце; у "Чангша Джинде" — відомі африканці Гарба Лаваль та Кваме Аю; в "Ченгду Блейдс" — швейцарець Омар Конде; у "Далян Шиде" — переможець італійців, кореєць Ан; чех Вацлав Немечек та француз Ніколя Уедек; у "Хенані" — поляк Олісадебе; у "Шанці" — парагваєць Нельсон Куевас; у "Шаньдонь Лунень" — відомий українським фанам серб Мілян Мрдакович. Несподіваний поворот карколомної біографії Пола Гаскойна заніс його в нижчоліговий китайський клуб "Джансу Тьянма".

Серед іноземців, які зробили найбільший внесок у розвиток тамтешнього футболу, можна назвати австралійських братів Гріффітсів, а також українців Морозова та Нагорняка ("Шандунь Луненг", "Шеньзень Азія Тревел"). Тренер та форвард стали в Китаї справжньою сенсацією. У "Циньдао" грав Олександр Головко.

Варто додати, що деякі китайські клуби мають навіть більше відомих легіонерів, ніж японські! Так, "Шандунь", окрім Нагорняка, закликав під свої стяги Пажина, Уедека, чорногорця Глушевича, білоруса Яхимовича, росіянина Кир'якова. З командою працювали відомі серби Сантрач та Тумбакович, росіяни Ігнатьєв та Непомнящий. У Шанхаї цього сезону грає білорус В'ячеслав Глєб, раніше там виступали бразилець Жуніор Байано та німці Йорг Альберц і Карстен Янкер.

КРАЙ НАФТОДОЛАРІВ

Проте і перший, і другий напрямки нині істотно програють новому "шляху міграції" зіркових ветеранів. Край нафтодоларів, Аравійський півострів та Перська затока, приваблюють зірок чемпіонатів світу і переможців Ліги чемпіонів. Останнім часом подає приклад у астрономічних витратах Катар. Тамтешня ліга так і називається: ***"Qatar Stars League"***. Заснована ще 1973 року, вона давно розвивалася за своїми правилами. Так, у цій невеликій країні розігрується відразу три кубки — від еміра, кронпринца та шейха Джассема, а ліга з 12-ма командами керується німцем Ульрихом Лінке (ау, УПЛ!).

Перелік зірок катарської ліги гідний поваги: Хосеп Гвардьйола ("Аль-Ахлі"); Тоні Попович, Тарібо Уест, Штеффан Еффенберг, Габріель Батистута, Луа-Луа, Зубейр Бейя ("Аль-Арабі"); Мауро Сарате, Алі Даеї, Карлос Теноріо, Ромаріо, Абеді Пеле, Паскаль Фейдуно, Франк Лебеф, Віктор Ікпеба, Джон Утака, Карім Багері ("Аль-Садд"); Алі Бенарбія, Еміль Мпенза, Сонні Андерсон, Сябрі Лямуші, Роке Жуніор, Рикардіньйо, Саломон Олембе, брати де Бури, Маріо Баслер, Яцек Бонк, Фернандо Єрро ("Аль-Райян"); Фабріс Аква, Франк Лебеф, Ален Гома, Халілу Фадіга ("Аль-Вакра"); Марсель Десаї, Хакан Якін, Тоні Єбоа, Володимир Татарчук, Пауло Ванчопе, Жуніньйо ("Аль-Гарафа"); Тіті Камара ("Аль-Сілія"); Клаудіо Каніджа, Кристоф Дюгаррі, Ліма Джей-Джей Окоча, Алі Карімі, Ерік Джемба ("Катар СК"). Серед тренерів катарської ліги — Луїс Фернандес ("Аль-Райян"), Емерсон Леан, Ко Адріансе, Бора Мілутинович ("Аль-Садд"), Анрі Мішель ("Аль-Арабі").

Серед останніх крутих придбань катарської ліги — Жуніньйо Пернамбукано, якого підписала "Аль-Гарафа". Вчорашня зірка чемпіонів Франції та збірної Бразилії віддала перевагу нафтодоларам перед європейськими клубами та поверненням на батьківщину. Так само, як і його земляк-колега по "Ліону" Сонні Андерсон...

Ще одна "конкуруюча контора" — ***ліга ОАЕ***, яка має вже 35 сезонів. Чемпіон "Аль-Ахлі", очолюваний румуном Андоне, за роки існування мав у складі низку іранців та бразильців (найвідоміші — Алі Карімі та Маркос Ассунсан). У клубі "Емірейтс" доігравав відомий марокканець Мустафа Хаджі. "Аль-Айн" у різні роки запрошував таких гравців, як Серхіо Берті, Бубакар Сано, Хоссам Хассан, Абеді Пеле, Ненад Єстрович. Виступали тут відомий південноафриканець Філ Масінга ("Аль-Вахді"); Мирджалол Касимов, Алі Даеї ("Аль-Шабаб"); аргентинець Гулі, Карім Багері та Ходадад Азізі ("Аль-Наср"); Тарек Сектиуї ("Айман").

Що вже говорити про тренерів?! Бруно Метсю, Ален Перрен, Ангел Йорданеску, Вальтер Дзенга ("Аль-Айн"); Йо Бонфере ("Аль-Вахді"); Ринус Міхельс ("Аль-Шабаб"); Жоель Сантана (починав тренерську кар'єру в ОАЕ), Томислав Івич, Анрі Каспечак, Іван Гашек ("Аль-Васл").

Грає в Еміратах і етнічний українець Рафаель Собіс. Пара бразильських форвардів Собіс — Фернандо Байяно вважається найкрутішою в ОАЕ. Клуб "Аль-Джазіра", власник бразильців, раніше запрошував таких зірок,

Жуніньйо Пернамбукано — нова забавка шейхів.

як Філіпп Коку, Бонавентура Калу, Бартолом'ю Огбече, Джордж Веа. Великий ліберієць, приміром, за майже три роки провів лише 8 матчів, у яких забив 13 (!!!) голів.

Багата футбольними пенсіонерами й Саудівська Аравія. Тамтешня ліга заснована 1976 року, а

Даміано Томмазі — головна зірка китайського футболу.

вже за два сезони вона прославилася в футбольних новинах, підписавши знамените "атомне копито" — бразильця Роберто Рівеліно. "Аль-Хілаль" шокував суспільство, витративши на трансфер мільйон долларів. Попри два чемпіонські титули та Кубок Короля, Рівеліно з ганьбою залишив клуб, коли прямо на полі вдарив по обличчю суперника. Гнівався на бразильця навіть принц...

Нині Саудівська професіональна ліга не знає подібних скандалів, однак мільйони та апломби тут все ще крутяться. Серед найкращих бомбардирів — лише одне відоме немісцеве ім'я (еквадорець Карлос Теноріо). Однак у складі команд та на тренерському містку зірок важко перерахувати. Роберто Донадоні, Бебето, Міленко Ачимович, Роб Вічге, Харед Борхетті, Мохамед Каллон, Тіті Камара, Тіджані Бабангіда, Джозеф Джоб ("Аль-Іттіхад"); Роберто Акунья ("Аль-Ахлі"); Роберто Рівеліно, Туліо, Андрій Канчельскис, Крістіан Вільгельмссон, Ібрагім Ба, Сеол Кі-Х'юн, Лі Ян-Пйо ("Аль-Хілаль"); Христо Стоїчков, Денільсон, Карлос Теноріо, Мусса Саїб ("Аль-Насср").

Серед тренерів ліги Сауді: Деттмар Крамер, Вандерлей Люшембурго, Оссі Арділес, Івич, Йорданеску, Бруно Метсю, Вахід Халілходжич ("Аль-Іттихад"), Теле Сантана, Діді, Луїс Феліпе Сколарі ("Аль-Ахлі"); Маріо Загало, Ладіслао Кубала, Жоель Сантана, Йорданеску, Маркос Пакета, Ерік Геретс ("Аль-Хілаль"); Анрі Мішель, Любиша Тумбакович ("Аль-Насср").

Особливість нафтових ліг — тут вміють підбирати кадри. Той же Десаї, граючи в катарських "Аль-Гарафі" та "Катар СК", забив майже стільки ж голів, скільки упродовж всієї європейської кар'єри. Батистута і взагалі за єдиний сезон встановив бомбардирський рекорд — 25 м'ячів у 18 матчах. Нині клуби Катара, ОАЕ та Саудівської Аравії пробують грати на випередження — регулярно оглядаючи юніорські та молодіжні чемпіонати світу, вони пропонують контракти юним бразильським та аргентинським зіркам. Так, Мауро Сарате, блискучий молодий аргентинський форвард, чемпіон світу серед молодіжок, спершу перейшов у "Аль-Садд", а вже потім став зіркою "Бірмінгема" та "Лаціо".

Як бачимо, "зірок у віці" тут також добирають ретельно. Звісно, варіант переходу Андрія був би реальним — ім'я в українця гучне, а гроші на його зарплату шейхи мають. Інша справа — тут купують ветеранів на ходу, тому й про офіційні пропозиції запасному "Мілана" та "Челсі" нічого не відомо.

Артур **ВАЛЕРКО.**

Свого часу Андрій Шевченко був обличчям рекламної компанії японського виробника спортінвентаря «Мідзуно». Тож і в Японії Шева — бажаний гість.

ЧЕМПІОНАТ НІМЕЧЧИНИ-2009/2010

«АЙНТРАХТ» (ФРАНКФУРТ-НА-МАЙНІ)

ВОРОТАРІ

1. Ока Ніколов	25.05.1974	Німеччина
21. Маркус Пролль	28.08.1979	Німеччина
22. Ральф Фарманн	27.09.1988	Німеччина
28. Ян Циммерманн	19.04.1985	Німеччина

ОБОРОНЦІ

2. Патрик Охс	14.05.1984	Німеччина
3. Нікола Петкович	28.03.1986	Сербія
4. Майк Франц	05.08.1981	Німеччина
5. Александар Васоський	21.11.1979	Македонія
16. Кристоф Шпихер	30.03.1978	Швейцарія
23. Марко Русс	04.08.1985	Німеччина
24. Себастіян Янг	22.06.1990	Німеччина
29. Крис	25.08.1978	Бразилія

ПІВОБОРОНЦІ

6. Селім Тебер	07.03.1981	Німеччина
7. Бенджамін Колер	04.08.1980	Німеччина
8. Златан Байрамович	12.08.1979	Боснія і Герцеговина
13. Маркус Штайнгофер	07.03.1986	Німеччина
14. Александер Майєр	17.01.1983	Німеччина
15. Мегді Магдавікія	24.07.1977	Іран
20. Кристоф Пройсс	04.07.1981	Німеччина
27. Пірмін Швеглер	09.03.1987	Швейцарія
30. Сезар Алвеш Кайо	29.05.1986	Бразилія
32. Фатон Тоскі	17.02.1987	Німеччина

НАПАДНИКИ

10. Нікос Ліберопулос	04.08.1975	Греція
11. Юміт Коркмаз	17.09.1985	Австрія
17. Мартин Фенін	16.04.1987	Чехія
18. Янніс Аманатидіс	03.12.1981	Греція
26. Марсель Геллер	12.02.1986	Німеччина
31. Ювхель Цуму	27.12.1990	Німеччина
34. Ченк Тосун	07.06.1991	Німеччина
35. Маркос Альварес	30.09.1991	Німеччина

«БАЙЄРН» (МЮНХЕН)

ВОРОТАРІ

1. Михаель Ренсинг	14.05.1984	Німеччина
22. Ханс-Йорг Бутт	28.05.1974	Німеччина
35. Томас Крафт	22.07.1988	Німеччина

ОБОРОНЦІ

4. Едсон Брафгайд	08.04.1983	Голландія
5. Даніель ван Буйтен	07.02.1978	Бельгія
6. Мартин Демикелис	20.12.1980	Аргентина
13. Андреас Горліц	31.01.1982	Німеччина
15. Родригес Брено	13.10.1989	Бразилія
21. Філіпп Лам	11.11.1983	Німеччина
28. Хольгер Бадштубер	13.03.1989	Німеччина
30. Кристіан Лелль	29.08.1984	Німеччина

ПІВОБОРОНЦІ

7. Франк Рибері	07.04.1983	Франція
8. Хаміт Алтинтоп	08.12.1982	Туреччина
10. Ар'єн Роббен	23.01.1984	Голландія
16. Андреас Оттль	01.03.1985	Німеччина
17. Марк ван Боммель	22.04.1977	Голландія
19. Александер Баумйоганн	23.01.1987	Німеччина
20. Хосе Ернесто Соса	19.06.1985	Аргентина
23. Даніель Праньїч	02.12.1981	Хорватія
31. Бастіан Швайнштайгер	01.08.1984	Німеччина
44. Анатолій Тимощук	30.03.1979	Україна

НАПАДНИКИ

9. Лука Тоні	26.05.1977	Італія
11. Івиця Олич	14.09.1979	Хорватія
18. Мирослав Клозе	09.06.1978	Німеччина
25. Томас Мюллер	13.09.1989	Німеччина
33. Маріо Гомес	10.07.1985	Німеччина

«БАЙЄР» (ЛЕВЕРКУЗЕН)

ВОРОТАРІ

1. Рене Адлер	15.01.1985	Німеччина
22. Бенедикт Фернандес	08.01.1985	Німеччина
36. Фабіан Гіфер	17.05.1990	Німеччина

ОБОРОНЦІ

2. Даніель Шваав	23.08.1988	Німеччина
3. Штефан Рейнартц	01.01.1989	Німеччина
4. Самі Хюююпя	07.10.1973	Фінляндія
5. Мануель Фридрих	13.09.1979	Німеччина
15. Ганс Сарпай	28.06.1976	Гана
20. Лукаш Синкевич	09.10.1985	Німеччина
24. Михал Кадлець	13.12.1984	Чехія
26. Ассіму Туре	01.01.1988	Того
27. Гонсало Кастро	11.06.1987	Німеччина

ПІВОБОРОНЦІ

6. Симон Рольфес	21.01.1982	Німеччина
7. Транквілло Барнетта	22.05.1985	Швейцарія
8. Ларс Бендер	27.04.1989	Німеччина
10. Ренато Аугусто	08.02.1988	Бразилія
18. Томаш Здебель	25.05.1973	Німеччина
23. Артуро Відал	22.05.1987	Чилі
28. Бурак Каплан	01.02.1990	Туреччина
33. П'єр де Віт	26.09.1987	Німеччина
39. Тоні Кроос	04.01.1990	Німеччина

НАПАДНИКИ

9. Патрик Гельмес	01.03.1984	Німеччина
11. Штефан Кисслінг	25.01.1984	Німеччина
17. Ричард Сукута-Пасу	24.06.1990	Німеччина
19. Ерен Дердійок	12.06.1988	Швейцарія
29. Теофаніс Гекас	23.05.1980	Греція

«БОРУССІЯ» (ДОРТМУНД)

ВОРОТАРІ

1. Роман Вайденфеллер	06.08.1980	Німеччина
20. Марк Циглер	13.06.1976	Німеччина
40. Марсель Хоттеке	25.04.1987	Німеччина

ОБОРОНЦІ

4. Невен Суботич	10.12.1988	Сербія
15. Матс Гуммельс	16.12.1988	Німеччина
17. Леонардо де Сантос Деде	18.04.1978	Бразилія
21. Уве Гюнемайєр	09.01.1986	Німеччина
25. Патрик Овомойєла	05.11.1979	Німеччина
27. Феліпе Сантана	17.03.1986	Бразилія
29. Марсель Шмельцер	22.01.1988	Німеччина
44. Марк Хорншух	02.03.1991	Німеччина
45. Юліан Кох	11.11.1990	Німеччина

ПІВОБОРОНЦІ

5. Себастіян Кель	13.02.1980	Німеччина
7. Пауло Сезар Тінга	13.01.1978	Бразилія
8. Нурі Сахин	05.09.1988	Туреччина
14. Маркус Фойльнер	12.02.1982	Німеччина
16. Якуб Блащиковський	14.12.1985	Польща
22. Свен Бендер	27.04.1989	Німеччина
30. Тамаш Гайнал	15.03.1981	Угорщина
36. Ясин Озтекін	19.03.1987	Німеччина

НАПАДНИКИ

9. Нельсон Вальдес	28.11.1983	Парагвай
10. Мохамед Зидан	11.12.1981	Єгипет
11. Димитар Рангелов	09.02.1983	Болгарія
13. Дам'єн Ле Таллек	14.10.1990	Франція
18. Лукаш Рамон Барріос	13.11.1984	Аргентина
19. Кевин Гросскройц	19.07.1988	Німеччина
23. Кристофер Кулльман	19.09.1986	Німеччина
34. Байрам Садрияй	10.08.1986	Сербія

«БОРУССІЯ» (МЕНХЕНГЛАДБАХ)

ВОРОТАРІ

1. Кристофер Гаймерот	01.08.1981	Німеччина
21. Фредерик Лоє	12.08.1988	Німеччина
30. Логан Байллі	27.12.1985	Бельгія

ОБОРОНЦІ

3. Філіп Даемс	31.10.1978	Бельгія
4. Роел Броуверс	28.11.1981	Голландія
5. Стів Гохурі	08.02.1981	Кот д'Івуар
6. Ян-Інгвер Калльсен-Бракер	23.09.1984	Німеччина
17. Пол Сталтері	18.10.1977	Канада
15. Томас Кляйне	28.12.1977	Німеччина
20. Жан-Себастьєн Жоре	30.09.1977	Франція
22. Тобіас Левельс	22.11.1986	Німеччина
23. Кристіан Дорда	06.12.1988	Німеччина
31. Кошта Сантос Бонфім Данте	18.10.1983	Бразилія

ПІВОБОРОНЦІ

8. Марсель Міувіс	31.10.1980	Голландія
11. Марко Реус	31.05.1989	Німеччина
13. Роман Нойштадтер	18.02.1988	Німеччина
14. Торбен Маркс	01.06.1981	Німеччина
18. Хуан Фернандо Аранго	17.05.1980	Венесуела
19. Гал Альберман	17.04.1983	Ізраїль
24. Тоні Янчке	07.04.1990	Німеччина
26. Майкл Бредлі	31.07.1987	США
Себастіян Свард	15.01.1983	Данія

НАПАДНИКИ

9. Роберто Колаутті	24.05.1982	Ізраїль
10. Рауль Марсело Бобадилья	18.06.1987	Аргентина
16. Роб Френд	23.01.1981	Канада
25. Мойзес Ламіді	05.01.1988	Німеччина
27. Олівер Нойвілл	01.05.1973	Німеччина
29. Фабіан Бакер	28.05.1990	Німеччина
40. Карим Матмур	25.06.1985	Алжир

«БОХУМ»

ВОРОТАРІ

1. Даніель Марсіо Фернандес	25.09.1983	Португалія
18. Філіпп Хеєрваген	13.04.1983	Німеччина
26. Андреас Луте	10.03.1987	Німеччина
31. Рене Ренно	19.02.1979	Німеччина

ОБОРОНЦІ

2. Матіас Конча	31.03.1980	Швеція
4. Марсель Мальтриц	02.10.1978	Німеччина
6. Кристіан Фухс	07.04.1986	Австрія
20. Мергим Маврай	09.06.1986	Німеччина
21. Марк Пфертцель	21.05.1981	Франція
24. Філіпп Боніг	20.03.1980	Німеччина
25. Антар Яхія	21.03.1982	Алжир
30. Патрик Фабіан	11.10.1987	Німеччина

ПІВОБОРОНЦІ

5. Кристоф Дабровський	01.07.1978	Німеччина
7. Пауль Фрайєр	26.07.1979	Німеччина
8. Андреас Йоганссон	10.03.1982	Швеція
10. Жоель Епалле	20.02.1978	Камерун
15. Даніель Імгоф	22.11.1977	Швейцарія
19. Денніс Гроте	09.08.1986	Німеччина
22. Мімун Азауаг	17.11.1982	Німеччина
23. Сіндзі Оно	27.09.1979	Японія
27. Кевин Фогт	23.09.1991	Німеччина

НАПАДНИКИ

9. Станіслав Шестак	16.12.1982	Словаччина
11. Златко Дедич	10.05.1984	Словенія
14. Дієго Фернандо Климович	06.07.1974	Аргентина
16. Вахід Хашемян	21.07.1976	Іран

«ВЕРДЕР» (БРЕМЕН)

ВОРОТАРІ

1. Тім Візе	17.12.1981	Німеччина
21. Себастіян Мілітц	18.07.1989	Німеччина
33. Кристіан Фандер	24.10.1980	Німеччина

ОБОРОНЦІ

2. Себастіян Боніш	01.02.1987	Німеччина
3. Петрі Пасанен	24.09.1980	Фінляндія
4. Апаресидо Родригес Налдо	10.09.1982	Бразилія
5. Душко Тошич	19.01.1985	Сербія
8. Клеменс Фриц	07.12.1980	Німеччина
15. Себастіян Продль	21.06.1987	Австрія
27. Ніклас Андерсен	04.08.1988	Німеччина
29. Пер Мартесакер	29.09.1984	Німеччина
41. Домінік Шмідт	01.07.1987	Німеччина

ПІВОБОРОНЦІ

6. Тім Боровський	02.05.1980	Німеччина
7. Юриця Враньєш	31.01.1980	Хорватія
10. Марко Марин	13.03.1989	Німеччина
11. Месут Озил	15.10.1988	Німеччина
17. Саїд Хусейінович	13.05.1988	Боснія і Герцеговина
20. Даніель Йенсен	25.06.1979	Данія
22. Торстен Фрінгс	22.11.1976	Німеччина
25. Петер Німайєр	22.11.1983	Німеччина
31. Кевин Артманн	21.04.1986	Німеччина
32. Хосе Алекс Ікенг	30.01.1988	Німеччина
44. Філіпп Баргфреде	03.03.1989	Німеччина
45. Тімо Пертель	11.02.1989	Німеччина

НАПАДНИКИ

9. Маркус Розенберг	27.09.1982	Швеція
14. Аарон Гант	04.09.1986	Німеччина
23. Угу Алмейда	23.05.1984	Португалія
24. Клаудіо Пісарро	03.10.1978	Перу
30. Марко Футач	22.02.1990	Угорщина
39. Марсело Мартинс Морено	18.06.1987	Болівія
47. Торстен Орль	07.01.1986	Німеччина

«ВОЛЬФСБУРГ»

ВОРОТАРІ

1. Дієго Бенальйо	08.09.1983	Швейцарія
12. Андре Ленц	19.11.1973	Німеччина
35. Марвін Хітц	18.09.1987	Швейцарія

ОБОРОНЦІ

3. Родриго Алвім	25.11.1983	Бразилія
4. Марсель Шафер	07.06.1984	Німеччина
5. Рикарду Мігель Кошта	16.05.1981	Португалія
6. Ян Шимунек	20.02.1987	Чехія
16. Фабіан Джонсон	11.12.1987	Німеччина
17. Александер Мадлунг	11.07.1982	Німеччина
19. Петер Пекарик	30.10.1986	Словаччина
20. Саша Ритер	23.03.1983	Німеччина
43. Андреа Барцальї	08.05.1981	Італія
Юліан Кламт	22.08.1989	Німеччина
Денніс Ример	23.02.1988	Німеччина
Сергій Каримов	21.12.1986	Німеччина
Даніель Райхе	14.03.1988	Німеччина
Михаель Шульце	13.01.1989	Німеччина

ПІВОБОРОНЦІ

7. Ануціаду де Олівейра Жосуе	19.07.1979	Бразилія
8. Томас Каленберг	20.03.1983	Данія
10. Звездан Мисимович	05.06.1982	Боснія і Герцеговина
13. Макото Хасебе	18.01.1984	Японія
14. Джонатан Сантана	19.10.1981	Парагвай
15. Карим Зіані	17.08.1982	Алжир
24. Ашкан Дежага	05.07.1986	Німеччина
25. Кристіан Гентнер	14.08.1985	Німеччина
28. Даніель Байєр	18.05.1984	Німеччина
32. Себастіян Шиндзелорц	21.01.1979	Польща
Кевин Вольце	09.03.1990	Німеччина
Сергій Євлюшкін	04.01.1988	Німеччина
Філіпп Кройбельс	11.01.1985	Німеччина
Александер Лаас	05.05.1984	Німеччина
Влад Мунтяну	16.01.1981	Румунія

НАПАДНИКИ

9. Един Дзеко	17.03.1986	Боснія і Герцеговина
11. Обафемі Мартинс	28.10.1984	Нігерія
23. Лібан Графіте	02.04.1979	Бразилія
27. Александр Есшвайн	25.03.1990	Німеччина
Фабіан Клос	02.12.1987	Німеччина
Себастіян Полтер	01.04.1991	Німеччина

«ГАМБУРГ»

ВОРОТАРІ

1. Франк Рост	30.06.1973	Німеччина
12. Вольфганг Гесль	13.01.1986	Німеччина
29. Том Мікель	19.04.1989	Німеччина

ОБОРОНЦІ

2. Алекс Сильва	10.03.1985	Бразилія
3. Давид Розегнал	05.07.1980	Чехія
4. Бастіан Райнгардт	19.11.1975	Німеччина
5. Йорис Матийсен	05.04.1980	Голландія
6. Денніс Аого	14.01.1987	Німеччина
7. Марсель Янсен	04.11.1985	Німеччина
17. Жером Боатенг	03.09.1988	Німеччина
20. Гай Демель	13.06.1981	Кот д'Івуар
26. Фолькер Шмідт	22.09.1978	Німеччина
30. Коллін Бенжамін	03.08.1978	Намібія
33. Мирослав Штепанек	15.01.1990	Чехія
34. Кай-Фабіан Шульц	12.03.1990	Німеччина

ПІВОБОРОНЦІ

8. Зе Роберту	06.07.1974	Бразилія
11. Ельєро Елія	13.02.1987	Голландія
13. Роберт Теще	27.05.1987	Німеччина
14. Давид Яролім	17.05.1979	Чехія
15. Петр Троховський	22.03.1984	Німеччина
18. Ромео Кастелен	03.05.1983	Голландія
19. Толгай Арслан	16.08.1990	Туреччина

21. Джонатан Пітройпа 12.04.1986 Буркіна-Фасо
24. Кристіан Гросс 08.02.1989 Німеччина
25. Томас Ринкон 13.01.1988 Венесуела
28. Микаель Таварес 25.10.1982 Кабо-Верде
36. Ханно Бехренс 26.03.1990 Німеччина

НАПАДНИКИ
9. Хосе Паоло Герреро 01.01.1984 Перу
10. Младен Петрич 01.01.1981 Хорватія
16. Маркус Берг 17.08.1986 Швеція
31. Максиміліан Байстер 06.09.1990 Німеччина
35. Тунай Торун 21.04.1990 Туреччина

«ГАННОВЕР»

ВОРОТАРІ
1. Роберт Енке 24.08.1977 Німеччина
27. Флоріан Фромловиц 02.07.1986 Німеччина
30. Мортен Йєнсен 20.09.1987 Німеччина

ОБОРОНЦІ
2. Бергантин Вінісіус 31.07.1980 Бразилія
5. Маріо Еггиманн 24.01.1981 Швейцарія
6. Стівен Шерундуло 19.02.1979 США
15. Констант Джакпа 17.10.1986 Кот д'Івуар
19. Кристіан Шульц 01.04.1983 Німеччина
21. Карим Хаггуї 20.01.1984 Туніс
23. Соф'єн Шахед 22.11.1989 Німеччина
25. Валерьєн Ісмаель 28.09.1975 Франція
28. Леон Балогун 28.06.1988 Німеччина
31. Тім Гофманн 09.06.1988 Німеччина
33. Мануель Шмідебах 05.12.1988 Німеччина
34. Константин Рауш 15.03.1990 Німеччина

ПІВОБОРОНЦІ
3. Леон Андреасен 23.04.1983 Данія
7. Серхіо Пінто 16.10.1980 Португалія
8. Алтин Лала 18.11.1975 Албанія
10. Арнольд Ян Брюггинк 24.07.1977 Голландія
14. Ханно Балич 02.01.1981 Німеччина
20. Яцек Кжиновек 15.05.1976 Польща
22. Вальдет Рама 20.11.1987 Німеччина
26. Ян Розенталь 07.04.1986 Німеччина
35. Соф'єн Шахед 22.11.1989 Німеччина
36. Хендрик Гане 15.04.1986 Німеччина
37. Сальваторе Зіццо 03.04.1987 Італія

НАПАДНИКИ
9. Майк Ганке 05.11.1983 Німеччина
11. Дідьє Я Конан 22.05.1984 Кот д'Івуар
13. Ян Шлаудрафф 18.07.1983 Німеччина
24. Іржі Штайнер 27.05.1976 Чехія
32. Микаель Форссел 15.03.1981 Фінляндія

«ГЕРТА» (БЕРЛІН)

ВОРОТАРІ
1. Ярослав Дробни 18.10.1979 Чехія
30. Кристофер Ганг 10.05.1988 Німеччина
40. Саша Бурхерт 30.10.1989 Німеччина

ОБОРОНЦІ
2. Клаудіано Кака 16.05.1981 Бразилія
3. Арне Фридрих 29.05.1979 Німеччина
4. Стів фон Берген 10.06.1983 Швейцарія
5. Неманья Пейчинович 04.11.1987 Сербія
6. Кристоф Янкер 14.02.1985 Німеччина
13. Марк Штайн 07.07.1985 Німеччина
22. Расмус Бенгтссон 26.06.1986 Швеція
32. Кристіан Шалле 01.01.1986 Німеччина
35. Шервин Раджабалі-Фарді 17.05.1991 Німеччина

ПІВОБОРОНЦІ
7. Сантос Сисеро 26.08.1984 Бразилія
8. Пал Дардаї 16.03.1976 Угорщина
11. Флоріан Кринге 18.08.1982 Німеччина
17. Брайян Аргез 13.01.1989 США
20. Патрик Еберт 17.03.1987 Німеччина
25. Максиміліан Нику 25.11.1982 Румунія
26. Лукаш Пищек 03.06.1985 Польща
27. Кледерсон Сезар 14.07.1979 Бразилія
28. Фабіан Люстенбергер 02.05.1988 Швейцарія
29. Саша Бігальке 08.01.1990 Німеччина
31. Фанол Пердедай 16.07.1991 Албанія
36. Леннарт Гартманн 03.04.1991 Німеччина
44. Гойко Качар 26.01.1987 Сербія
Флоріан Ридель 09.04.1990 Німеччина

НАПАДНИКИ
9. Адріан Рамос 22.01.1986 Колумбія
10. Раффаель де Араужо 28.03.1985 Бразилія
18. Артур Вихнярек 28.02.1977 Польща
23. Валерій Домовчийський 05.10.1986 Болгарія

«КЕЛЬН»

ВОРОТАРІ
1. Фарид Мондрагон 21.06.1971 Колумбія
18. Томас Кесслер 20.01.1986 Німеччина
34. Міро Варводич 15.05.1989 Хорватія

ОБОРОНЦІ
2. Місо Бречко 01.05.1984 Словенія
3. Юссеф Мохамад 01.07.1980 Ліван
4. Марвин Матип 25.09.1985 Німеччина
6. П'єрр Воме 26.03.1979 Камерун
16. Кристофер Шорх 30.01.1989 Німеччина
21. Педро Жеромель 21.09.1985 Бразилія
23. Кевин Маккенна 21.01.1980 Канада
28. Карстен Кульманн 05.03.1976 Німеччина
32. Штефан Зальгер 30.01.1990 Німеччина

ПІВОБОРОНЦІ
8. Армандо Петі 25.09.1976 Португалія
12. Рибейро Манише 11.11.1977 Португалія
13. Даніель Брозинський 17.07.1988 Німеччина
14. Вілфрид Сану 16.03.1984 Буркіна-Фасо
17. Кевин Пеццоні 22.03.1989 Німеччина
19. Танер Ялчин 18.02.1990 Німеччина
20. Адиль Чихі 21.02.1988 Німеччина
22. Фабрис Ере 28.09.1979 Франція
25. Адам Матущик 14.02.1989 Німеччина
26. Лукас Ноттбек 22.10.1988 Німеччина
27. Кристіан Клеменс 04.08.1991 Німеччина
29. Михаель Нідриг 12.01.1980 Німеччина

НАПАДНИКИ
7. Себастян Фрайс 23.04.1985 Німеччина
9. Манассе Ішіаку 09.01.1983 Нігерія
10. Лукас Подольський 04.06.1985 Німеччина
11. Мілівоїє Новакович 18.05.1979 Словенія
24. Хосе П'єр Вунгуїка 03.01.1990 Ангола
29. Себастьян Зелинський 21.02.1988 Німеччина
30. Михаель Гардавський 25.09.1990 Німеччина

«МАЙНЦ»

ВОРОТАРІ
1. Димо Вахе 01.11.1973 Німеччина
29. Кристіан Веткло 11.01.1980 Німеччина
30. П'єрр Кляйнхайдер 07.11.1989 Німеччина
33. Гайнц Мюллер 30.05.1978 Німеччина

ОБОРОНЦІ
2. Бо Свенссон 04.08.1979 Данія
3. Петер ван дер Хейден 16.07.1976 Бельгія
4. Никольче Новеський 28.04.1979 Македонія
6. Тім Хоогланд 11.06.1985 Німеччина
15. Ян Киршгофф 01.10.1990 Німеччина
17. Марко Розе 11.09.1976 Німеччина
26. Ніко Бунгерт 24.10.1986 Німеччина

ПІВОБОРОНЦІ
7. Юджин Поланський 17.03.1986 Німеччина
11. Филип Троян 21.02.1983 Чехія
13. Милорад Пекович 05.08.1977 Чорногорія
16. Флоріан Геллер 10.03.1982 Німеччина
18. Яхмир Хика 08.03.1988 Албанія
19. Елкин Сото 04.08.1980 Колумбія
21. Мирослав Карган 21.06.1976 Словаччина
24. Жолт Лев 29.04.1979 Угорщина
25. Андреас Іванщиць 15.10.1983 Австрія
27. Даніель Гункель 07.06.1980 Німеччина
28. Джамал Хамза 05.12.1981 Єгипет
35. Віктор Риске 12.01.1989 Німеччина

НАПАДНИКИ
8. Срдян Бальяк 25.11.1978 Сербія
9. Фелікс Борха 02.04.1983 Еквадор
14. Андре Шурре 06.11.1990 Німеччина
22. Шадлі Амрі 14.12.1984 Франція
23. Аристид Бансе 19.09.1984 Буркіна-Фасо
31. Александар Петреський 25.03.1986 Німеччина
32. Драган Богавац 07.04.1980 Чорногорія

«НЮРНБЕРГ»

ВОРОТАРІ
1. Рафаель Шафер 30.01.1979 Німеччина
18. Даніель Клевер 04.03.1977 Німеччина
30. Александер Штефан 15.09.1986 Німеччина

ОБОРОНЦІ
2. Деннис Дікмайер 20.10.1989 Німеччина
4. Гавард Нордтвайт 21.06.1990 Норвегія
5. Андреас Вольф 12.06.1982 Німеччина
6. Домінік Маро 04.03.1987 Словенія
15. Михаель Каммермайєр 14.01.1986 Німеччина
20. Паскаль Білер 26.02.1986 Німеччина
23. Меттью Спіранович 27.06.1988 Австралія
25. Орасіо Хав'єр Пінола 24.02.1983 Аргентина
31. Томаш Вельницький 18.03.1990 Польща

ПІВОБОРОНЦІ
7. Даніель Жигакс 28.08.1981 Швейцарія
11. Марек Минтал 02.09.1977 Словаччина
12. Марсель Риссе 17.12.1989 Німеччина
13. Петер Перхтольд 02.09.1984 Німеччина
16. Юрій Юдт 24.07.1986 Німеччина
17. Майк Франц 14.10.1986 Німеччина
22. Ілкай Гюндоган 24.10.1990 Німеччина
24. Пер Клюге 22.11.1980 Німеччина
26. Томас Бройх 29.01.1981 Німеччина
34. Джонатан Коцке 18.03.1990 Німеччина
36. Джавар Мнарі 08.11.1976 Туніс

НАПАДНИКИ
8. Кристіан Айглер 01.01.1984 Німеччина
9. Ангелос Харистеас 09.02.1980 Греція
10. Альберт Буньяку 29.11.1983 Швейцарія
14. Ерик Максим Чупо-Мотинг 23.03.1989 Німеччина
19. Ісаак Боакі 26.11.1981 Гана
21. Даріо Відошич 08.04.1987 Австралія
33. Гюнгор Кайя 27.04.1990 Німеччина

«ФРАЙБУРГ»

ВОРОТАРІ
1. Симон Пуплен 28.05.1985 Франція
21. Михаель Лангер 06.01.1985 Австрія
36. Мануель Зальц 06.08.1985 Німеччина
37. Олівер Бауманн 02.06.1990 Німеччина

ОБОРОНЦІ
2. Павел Кркмаш 03.03.1980 Чехія
3. Фелікс Бастіанс 09.05.1988 Німеччина
5. Хайко Бутшер 28.07.1980 Німеччина
6. Ду Рі Ча 25.07.1980 Корея
15. Олівер Барт 06.10.1979 Німеччина
24. Менсур Муйдза 28.03.1984 Хорватія
25. Сандро Сириджу 07.10.1988 Німеччина
38. Омер Топрак 21.07.1989 Німеччина

ПІВОБОРОНЦІ
10. Ясин Абдессаді 01.01.1981 Марокко
17. Ален Жуніор Олле Олле 11.04.1987 Камерун
18. Йоганнес Флум 14.12.1987 Німеччина
19. Андреас Глокнер 25.02.1988 Німеччина
20. Івиця Банович 02.08.1980 Хорватія
22. Еке Узома 11.08.1989 Нігерія
23. Юліан Шустер 15.04.1985 Німеччина
30. Давид Таргамадзе 22.08.1989 Грузія

НАПАДНИКИ
7. Седрик Макіаді 23.02.1984 ДР Конго
9. Мохамаду Ідриссу 08.03.1980 Камерун
11. Джонатан Ягер 23.05.1978 Франція
13. Томмі Бекманн 22.12.1981 Данія
16. Фелікс Рот 13.11.1987 Німеччина
27. Штефан Райзингер 14.09.1981 Німеччина

«ХОФФЕНХАЙМ» (ЗІНСХАЙМ)

ВОРОТАРІ
1. Даніель Хаас 01.08.1983 Німеччина
27. Рамазан Озкан 28.06.1984 Австрія
28. Тімо Гільдебранд 05.04.1979 Німеччина
30. Йєнс Граль 22.09.1988 Німеччина

ОБОРОНЦІ
2. Андреас Бек 13.03.1987 Німеччина
3. Маттіас Йяссле 05.04.1988 Німеччина
5. Марвин Комппер 14.06.1985 Німеччина
8. Кристіан Айхнер 24.11.1982 Німеччина
14. Йосип Шимунич 18.02.1978 Хорватія
22. Юкка Райтала 15.09.1988 Фінляндія
24. Пер Нільссон 15.09.1982 Швеція
25. Айзек Ворса 21.06.1988 Гана
26. Андреас Ібертсбергер 27.07.1982 Австрія
35. Кевин Конрад 10.08.1990 Німеччина
37. Мануель Гульде 12.02.1991 Німеччина
42. Філіпп Клінгманн 22.04.1988 Німеччина

ПІВОБОРОНЦІ
10. Карлос Маркес Едуардо 18.07.1987 Бразилія
17. Тобіас Вайс 30.07.1985 Німеччина
21. Луїс Діас Густаво 23.07.1987 Бразилія
23. Сеяд Саліхович 08.10.1984 Боснія і Герцеговина
34. Борис Вукчевич 16.03.1990 Німеччина
36. Франко Зукуліні 05.09.1990 Аргентина
39. Паскаль Гросс 15.06.1991 Німеччина

НАПАДНИКИ
7. Реджинальдо де Матош Майкосуель 16.06.1986 Бразилія
9. Демба Ба 25.05.1985 Сенегал
11. Марко Терацціно 15.04.1991 Німеччина
12. Луїс де Соуза Веллингтон 11.02.1988 Бразилія
16. Кай Гердлінг 27.06.1984 Німеччина
18. Принс Таго 09.11.1986 Гана
19. Ведад Ібішевич 06.08.1984 Боснія і Герцеговина
20. Шинеду Обасі 01.06.1986 Нігерія

«ШАЛЬКЕ-04» (ГЕЛЬЗЕНКІРХЕН)

ВОРОТАРІ
1. Мануель Нойєр 27.03.1986 Німеччина
33. Матіас Шобер 08.04.1976 Німеччина
35. Мохамед Амсиф 07.02.1989 Німеччина

ОБОРОНЦІ
2. Хайко Вестерманн 14.08.1983 Німеччина
4. Бенедикт Ховедес 29.02.1988 Німеччина
5. Марсело Хосе Бордон 07.01.1976 Бразилія
15. Марсіо Рафінья 07.09.1985 Бразилія
21. Кристіан Пандер 28.08.1983 Німеччина
25. Карлос Замбрано 10.07.1989 Перу
29. Любош Ганцель 07.05.1987 Словаччина
39. Марвин Пачан 11.04.1990 Німеччина

ПІВОБОРОНЦІ
3. Леван Кобіашвілі 10.07.1977 Грузія
6. Альберт Штрайт 28.03.1980 Німеччина
7. Льюіс Холтбі 18.09.1990 Німеччина
8. Карлос Лусіано Мінейро 02.08.1975 Бразилія
10. Іван Ракитич 10.03.1988 Хорватія
13. Джермейн Джонс 03.11.1981 Німеччина
16. Ян Моравек 01.11.1989 Чехія
20. Василіос Пляцикас 14.04.1988 Греція
23. Емін Ялин 19.03.1989 Туреччина
26. Данні Латца 07.12.1989 Німеччина
30. Леван Кенія 18.10.1990 Грузія
40. Предраг Стеванович 03.03.1991 Сербія

НАПАДНИКИ
14. Джеральд Асамоа 03.10.1978 Німеччина
17. Джефферсон Фарфан 26.10.1984 Перу
19. Халіл Алтинтоп 08.12.1982 Туреччина
22. Кевин Кураний 02.03.1982 Німеччина
27. Вісенте Санчес 07.12.1979 Уругвай
31. Давид Лохайдер 09.02.1991 Німеччина

«ШТУТГАРТ»

ВОРОТАРІ
1. Йєнс Леманн 10.11.1969 Німеччина
12. Александер Штольц 13.10.1983 Німеччина
24. Свен Ульрайх 03.08.1988 Німеччина

ОБОРОНЦІ
3. Рикардо Осоріо 30.03.1980 Мексика
4. Халид Булахруз 28.12.1981 Голландія
5. Сердар Таші 24.04.1987 Німеччина
6. Георг Нідермайєр 26.02.1986 Німеччина
15. Артур Бока 02.04.1983 Кот д'Івуар
17. Матьє Дельп'єрр 26.04.1981 Франція
21. Людовик Манін 20.04.1979 Швейцарія
27. Штефано Челоцці 02.11.1988 Німеччина
35. Кристіан Траш 01.09.1987 Німеччина

ПІВОБОРОНЦІ
7. Мартин Ланіг 11.07.1984 Німеччина
8. Ян Шимак 13.10.1978 Чехія
10. Йілдирай Бастюрк 24.12.1978 Туреччина
11. Томас Гіцльшпергер 05.04.1982 Німеччина
13. Тімо Гебхарт 12.04.1989 Німеччина
14. Патрик Функ 11.02.1990 Німеччина
16. Себастян Руди 28.02.1990 Німеччина
19. Роберто Гілберт 16.10.1984 Німеччина
22. Маттіас Шварц 28.12.1987 Німеччина
23. Александр Глеб 01.05.1981 Білорусь
25. Фалькао да Сильва Елсон 16.11.1981 Бразилія
26. Даніель Дідаві 21.02.1990 Німеччина
28. Самі Хкедіра 04.04.1987 Німеччина
32. Здравко Кузманович 22.09.1987 Сербія

НАПАДНИКИ
9. Чипріан Марика 02.10.1985 Румунія
18. Жеронімо Барретто Какау 27.03.1981 Німеччина
29. Павел Погребняк 08.11.1983 Росія
31. Алессандро Ридле 14.08.1991 Німеччина
39. Юліан Шибер 13.02.1989 Німеччина

СКАНВОРД № 280. «ЛІВЕРПУЛЬ»-2009

Стадіон у Альмерії
Фото 1
Фото 2
Фото 3
Фото 4
Стадіон у Болтоні
Фото 2
Керманич
Оборонець «Ліверпуля»
Майстерність
Фото 3
Фото 4
Фото 5
Фото 6
Фото 7
Фото 8
Коуч «Мідлсбро»
Фото 5
Фото 6
Фото 7
Футб. гімн
Екс-воротар «Валенсії»
Винахідник єврокубків
Схід
Чеський нападник
... де Гуй
Фото 8
Центрбек «Дніпра»
Оборонець зб. Швейцарії
Форвард «Кальярі»
... Тон
... Макелеле
Фото 9
Фото 9
Фото 10
Бек «Ліверпуля»
Хавбек зб. Іспанії 1996
Кіпер «Ганновера»
Фото 10
Екс-форвард «Еспаньола»
Зубов, Орбу
Стадіон у Ніцці
... Пінту
Вболівальник
Брат Кака
Найкращий футболіст світу 1995 р.
... Баджо
«Санта - ...»
Місто в Туреччині
Фото 11
Фото 11
Фото 12
Фото 12

Віктор ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Новини

РАХІМОВ ПОВЕРНУВСЯ В «АМКАР»

Рашид Рахімов повернувся на посаду головного тренера «Амкара», яку займав у 2006—2007 роках. Рахімов вперше очолив пермський колектив у вересні 2006 року і за підсумками чемпіонату-2007 підняв клуб до рекордної на той час восьмої позиції. Після цього тренер став біля керма московського «Локомотива», але там не здобув лаврів. У чемпіонаті-2008 його «залізничники» опинились на низькому для себе сьомому місці, а в поточному сезоні в шести матчах прем'єр-ліги набрали лише шість очок. До того ж, «залізничники» не змогли пробитися до єврокубків. В останні дні квітня 44-річний фахівець був звільнений.

«Протягом двох-трьох днів ми розмовляли з президентом клубу Валерієм Чупраковим, — заявив Рахімов. — У мене були свої плани, розписані на два місяці вперед. Але такій людині, як Валерій Михайлович, я не міг відмовити. В деякому розумінні мій тодішній і нинішній приходи схожі — команда внизу турнірної таблиці. Та все ж це абсолютно різні ситуації. Скаржитися не варто, треба працювати».

Керівництво «Амкара» вирішило повернути Рахімова після відставки Дімітара Дімітрова. Болгарський фахівець прийняв команду в січні нинішнього року. В останніх чотирьох матчах чемпіонату перм'яки зазнали чотирьох поразок. Сьогодні клуб в турнірній таблиці перебуває на 13-му рядку, — за одне очко від зони вильоту. Минулого тижня «Амкар» вилетів із плей-офф Ліги Європи, поступившись «Фулхему». Сьогодні Дімітров попрощався зі своїми підопічними, а також вибачився перед уболівальниками: «Покидаючи Перм, прошу вибачення, що не виправдав ваших сподівань».

СТАВКА НА АУТ

Легенда «Саутгемптона» Метт Ле Тіссьє пригадав, як чотирнадцять років тому зробив ставку на матч із своєю участю. Він поставив 10 тис. фунтів на те, що в зустрічі прем'єр-ліги між його командою і «Уїмблдоном» вже на першій хвилині трапиться аут. Футболіст все спланував наперед: він збирався отримати пас у центрі поля і швидко відправити ігровий снаряд за бічну лінію. Проте все відбулося зовсім не так, як він чекав.

«Я віддав передачу Нілу Шипперлі на хід, але, оскільки хвилювався, м'яч полетів не дуже сильно, — розповів Ле Тіссьє в своїй книзі. — Шипперлі, звичайно, нічого не знав про мою ставку і зумів зупинити м'яч. Ніколи в житті я так не носився по полю, прагнучи вибити м'яч в аут. Мені вдалося зробити це тільки на 70-й секунді. За правилами букмекерської контори, гроші мені повернули». Представники футбольної асоціації Англії вже заявили, що не вживатимуть до Ле Тіссьє жодних санкцій, оскільки він вже завершив кар'єру.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

ОГОЛОШЕННЯ

Бажаючим придбати довідкове видання, присвячене 100-річчю полтавського футболу — «Місце відліку — Павленки», направляти замовлення за адресою: 36034, м. Полтава, провулок Хорольський, 4, кв.23, Ломову Анатолію Григоровичу. Вартість книжки (200 сторінок в твердій обкладинці) з урахуванням пересилки — 65 гривень.

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua

Сайт:www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора Л. О. МАКСИМЕНКО
Черговий по номеру О. В. КОМАРОВСЬКИЙ
Видруковано з готових редакційних фотоформ.

Зам. 3025131.
Індекс 60994.

